

Ministerul Educației
Centrul Județean de Excelență Vaslui
A.R.P.F. – Filiala Vaslui
Liceul Teoretic "Mihail Kogălniceanu" Vaslui

Concursul Național de Traduceri "Corneliu M. Popescu"

Ediția a XIX-a – 25 mai 2024

Numele și prenumele: _____
Școala: _____
Localitatea și județul: _____
Profesor: _____
Sala de clasă nr: _____

Nota acordată: _____
Membrii comisiei _____
_____

Secțiunea LIMBA FRANCEZĂ
Categoria SENIORI (XI-XII)

Subiecte:

1. Traduisez en roumain : (4.5p)

On pouvait serrer les choses d'un peu plus près. Après d'interminables discussions où, comme d'habitude dans ce genre d'affaires, on avait tourné en rond autour des mêmes problèmes indéfiniment ressassés, la famille était allée se coucher aux environs de onze heures moins le quart. Les domestiques s'étaient réveillés, comme à l'accoutumée, entre cinq heures et demie et six heures moins le quart. Le soir, un des jeunes ménages – le futur héritier des Moucheron –, qui habitait une petite maison à quelques minutes du notaire, était entré chez lui sans rien remarquer d'inquiétant. La sœur d'Eugénie se souvenait distinctement d'avoir levé les yeux, le cœur un peu serré, vers la fenêtre. Les volets étaient fermés. Il n'y avait pas de lumière. En interrogeant la jeune fille chargée des courses de la cuisine, le notaire finit par établir qu'elle était sortie entre six heures et quart et six heures et demie. Elle croyait se rappeler... elle ne savait pas vraiment... pourquoi aurait-elle regardé?... enfin, il lui semblait que les volets de la chambre de Mlle Eugénie étaient déjà ouverts. [...] Il n'y avait qu'une certitude : Eugénie s'était échappée par cette fenêtre. Il y avait aussi une probabilité : son amant avait dû l'aider.

(Jean d'Ormesson – *Dieu, sa vie, son oeuvre*)

2. Traduisez en français : (4.5p)

După o lună, primesc o carte poștală de la Nutzi. Iat-o: „În urma discuțiilor pe care le-am avut împreună de câteva ori, nu-mi închipuiam să iei o asemenea atitudine. Nu ți-am scris pân-acum, tot sperând că vei veni. Cred că nu te vei încapățâna de a nu veni la noi. Deoarece te știu cam capricios, îți dau două posibilități pentru a ne vedea: te aștept acasă, marți, 9, luna curentă; dacă vei binevoi să nu vii atunci te aștept miercuri, ora 6 după masă la Arcul de Triumf, dar trebuie să știu că vei veni neapărat, am să-ți comunic ceva. Cu drag, Nutzi”.

Am spus, mi se pare, că Nutzi avea, pentru mine, o simpatie protectoare. [...] Dacă îmi scria să vin, e probabil că ceva se întâmplase și avea fără-ndoială, aprobarea doamnei Dumitrescu. Oricum, era un fericit prilej de a veni din nou la ei (cât doream casa aceea! Acum era la sfârșitul lui mai, trebuia să fi fost frumos pe strada ceea, salcâmi înfloriți!) fără a mă umili prea mult.

(Eugen Ionescu – *Eu*)

Se acordă un punct din oficiu.